

PROTOKÓŁ

posiedzenia komisji habilitacyjnej w dniu 21 października 2019 roku
powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów dnia 5 września 2019 roku
w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego **dr. Macieja Ptaka**
wszczętego dnia 15 kwietnia 2019 roku w dziedzinie **nauk chemicznych**, w dyscyplinie **chemia**.

Komisja habilitacyjna w składzie:

1. Przewodniczący – prof. Grzegorz Bujacz – Politechnika Łódzka,
2. Sekretarz – dr hab. inż. Marek Daszkiewicz – Instytut Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN,
3. Recenzent – prof. Anna Kozioł – Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,
4. Recenzent – prof. Janusz Zachara – Politechnika Warszawska,
5. Recenzent – prof. Andrzej Katrusiak – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,
6. Członek komisji – dr hab. Maciej Bujak, prof. UO – Uniwersytet Opolski,
7. Członek komisji – dr hab. Artur Bednarkiewicz, prof. INTiBS PAN – Instytut Niskich Temperatur
i Badań Strukturalnych PAN

zebrała się w składzie sześciuosobowym 21 października 2019 roku o godzinie 11:00 w sali seminaryjnej nr 6 bud. II Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu. Prof. Andrzej Katrusiak uczestniczył w posiedzeniu komisji w formie zorganizowanej wideokonferencji. Do protokołu jest dołączona lista obecności. Podczas posiedzenia dr hab. Artur Bednarkiewicz, prof. INTiBS PAN był nieobecny, lecz wcześniej przysłał swoją opinię w formie pisemnej. Na posiedzenie komisji został zaproszony dr Maciej Ptak pismem z dnia 10 października 2019 r. i uczestniczył w początkowej jego części.

Przewodniczący komisji otworzył posiedzenie, przywitał zebrane osoby, przedstawił sylwetkę naukową Habilitanta i podał dane dotyczące Wniosku habilitacyjnego, a w szczególności tematykę osiągnięcia naukowego i zarysował aktywność naukową habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora. Następnie zaprosił dr. M. Ptaka do sali i poprosił członków komisji o zadawanie pytań.

Pierwsza zabrała głos prof. Anna Kozioł, która zapytała o plany naukowe na przyszłość, których Habilitant nie podał w swoim Autoreferacie.

Dr Maciej Ptak odpowiedział, że planuje rozwinąć laboratorium badawcze, zakupić

gazową komorę ciśnieniową, rozwinąć prace nad perowskitami warstwowymi i kontynuować nad trójwymiarowymi. Skupi się nad projektowaniem materiałów o ciekawych własnościach optycznych. Dodatkowo zwrócił uwagę na swoją najnowszą pracę, która ukazała się w *Chemistry of Materials*.

Następnie prof. Janusz Zachara zapytał o sprecyzowanie swojego udziału we wspólnych pracach z dr. hab. Adamem Sieradzkim.

Habilitant wyjaśnił, że wkład dr. hab. A. Sieradzkiego to badania własności dielektrycznych i modelowanie procesów relaksacyjnych, a wkład własny Habilitanta w te badania obejmował prace spektroskopowe i syntezy związków i monokryształów o odpowiednim kształcie i wymiarach do badań dielektrycznych.

Dodatkowo prof. J. Zachara poprosił o określenie głównej specjalności, w której Habilitant czuje się ekspertem i czy jest zainteresowany obliczeniami kwantowo-chemicznymi.

Dr M. Ptak odpowiedział, że tą dziedziną jest zdecydowanie spektroskopia oscylacyjna, a obliczenia są ważnym uzupełnieniem badań eksperymentalnych. Takie obliczenia wykonywane są aktualnie w jednym z ośrodków badawczych w Danii.

Prof. Andrzej Katrusiak powiedział, że jest pod ogromnym wrażeniem aktywności publikacyjnej Habilitanta i poprosił o przesłanie kopii najnowszych publikacji. Następnie zapytał dlaczego Habilitant nie odbył długoterminowego stażu naukowego za granicą.

Dr M. Ptak podziękował za opinię i wyjaśnił, że miał zaplanowany taki staż w Japonii niedługo po doktoracie, ale ze względów osobistych musiał z niego zrezygnować.

Prof. Grzegorz Bujacz zapytał o sposób przygotowywania prac, czy Habilitant jest głównie eksperymentatorem, czy również autorem redagującym manuskrypty.

Habilitant wyjaśnił, że w publikacjach, w których jest autorem korespondującym, bierze na siebie ciężar zarówno koordynacji wyników badań, jak i opracowanie tekstu.

Prof. Anna Kozioł zapytała dlaczego Habilitant nie uczestniczył w większej liczbie konferencji, a szczególnie w Konwersatoriach Krystalograficznych.

Habilitant przyznał, że nie był świadomy szerokiego zakresu tematycznego konferencji.

Na tym zakończono rozmowę z habilitantem.

Prof. Grzegorz Bujacz poprosił recenzentów, a następnie pozostałych członków komisji o przedstawienie opinii o osiągnięciach habilitanta.

Prof. Andrzej Katrusiak stwierdził, że dorobek ponad 100 publikacji, jak na tak

młodego naukowca, jest olbrzymi. Natomiast jest zastanawiające, że tak znaczący dorobek uzyskał jedynie dwie nagrody, tj. nagroda naukowa INTiBS PAN za największą liczbę cytowań jednej z publikacji oraz wyróżnienie innego artykułu przez redaktorów czasopisma *RSC Physical Chemistry Chemical Physics*. Recenzent zauważył, że wszystkie prace Habilitanta były opublikowane w dobrych czasopismach naukowych o światowym zasięgu oraz cytowane były niemal 1000 razy, co świadczy o ich istotnym znaczeniu naukowym. Prof. Andrzej Katrusiak wyraził opinię, że 12 artykułów zestawionych w rozprawę habilitacyjną są zgodne tematycznie i zauważył, że niemal wszystkie te artykuły naukowe zostały opublikowane w czasopismach o wysokim tzw. czynniku oddziaływania $IF > 3$. Wprawdzie nie ma pracy monoautorskich, ale w 10 pracach Habilitant jest pierwszym i korespondującym autorem, co według Recenzenta już samo w sobie nie pozostawia wątpliwości do wiodącej roli dr. Macieja Ptaka w prowadzeniu tych badań i przygotowanie publikacji. Analizując szczegółowo prace stanowiące cykl publikacji, prof. Andrzej Katrusiak zwrócił uwagę na znaczny wysiłek pracy habilitanta nad syntezą nowych polimerów oraz gruntowne badania otrzymanych związków w zmiennych warunkach ciśnienia i temperatury. Dzięki tym badaniom Habilitant pokazał, że materiały te ulegają różnego typu przemianom, a ich właściwości mogą być przydatne do zastosowań praktycznych, na przykład do pomiarów temperatury. Prof. Andrzej Katrusiak podkreślił aktywność habilitanta w zastosowaniu metod wysokociśnieniowych do wywoływania zmian strukturalnych i właściwości badanych przez niego układów. Recenzent wyraził zdanie, że nowe perowskity mrówczanowe rozszerzają możliwości uzyskiwania innowacyjnych materiałów i projektowania ich właściwości w potrzebnych zakresach ciśnień i temperatur. Według Recenzenta artykuły naukowe dr. Macieja Ptaka przedstawiają kompleksowe rzetelnie wykonane badania wpisujące się w aktualnie wiodące kierunki nauki światowej. Z powyższych względów bardzo wysoko ocenił dorobek przedstawiony w rozprawie habilitacyjnej. Oceniając działalność naukową dr. Macieja Ptaka, prof. Andrzej Katrusiak odnotował krótkoterminowe staże naukowe habilitanta i jednocześnie zauważył, że wprawdzie dr Maciej Ptak nie odbył długoterminowego stażu w zagranicznym ośrodku badawczym, ale pracując w przodującej na świecie grupie badawczej i posiadając praktycznie nieograniczone możliwości badawcze w jednostce macierzystej i kontakty naukowe na całym świecie mógł wydajnie prowadzić badania naukowe we Wrocławiu przy współpracy z innymi grupami badawczymi. Profesor Andrzej Katrusiak w podsumowaniu stwierdził, że

przedstawiona rozprawa dr. Macieja Ptaka, a także jego dokonania dydaktyczne i organizacyjne spełniają wszystkie wymogi ustawowe stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. Dlatego bez żadnych wątpliwości poparł wnioszek dr. Macieja Ptaka o nadanie Mu najwyższego stopnia naukowego.

Prof. Anna Koziół po przeanalizowaniu całego dorobku naukowego dr. Macieja Ptaka stwierdziła, że jawi się On w tych pracach jako specjalista od różnych metod analizy spektroskopowej i bierze udział w całościowej interpretacji zależności pomiędzy strukturą a właściwościami ciała stałego. Wyniki badań o istotnym znaczeniu dla wiedzy o nowych materiałach zostały opublikowane w renomowanych czasopismach o wysokiej wartości współczynnika wpływu IF. Recenzentka odnotowała znaczący wzrost liczby publikacji w stosunkowo krótkim czasie 5,5 lat po uzyskaniu stopnia doktora. Prace pod względem rzetelności metodyki badań i wagi omawianych problemów oceniła jako bardzo dobre. Jej zdaniem świadczą one o umiejętności współpracy Habilitanta w dużych zespołach badawczych. Sądząc po liczbie publikacji i ich jakości, Recenzentka wyraziła przekonanie, że Habilitant jest niewątpliwie dobrym specjalistą w zakresie przede wszystkim metod spektroskopowych, jak również badań termicznych i dyfrakcyjnych. Prof. Anna Koziół wspomniała również w swojej opinii uczestnictwo habilitanta jako wykonawcy w 7 grantach i kierowanie dwoma grantami NCN, a także współuczestnictwo w dwóch sieciach badawczych. Ponadto odnotowała trzy krótkoterminowe staże zagraniczne w Brazylii i Japonii, które pozwoliły na zdobycie nowych doświadczeń badawczych. Dodatkowo wymieniła zaangażowanie Habilitanta w opiekę naukową nad czterema studentami, przygotowanie zajęć dla uczniów liceum w Opolu i uczestnictwo w Festiwalu Nauki w 2014 roku. Niemniej jednak Recenzentka zauważyła, że w dokumentacji wniosku habilitacyjnego brakuje prezentacji planów badawczych na przyszłe lata. W podsumowaniu prof. Anna Koziół stwierdziła, że zbiór prac i dokumentów przedstawiony jej do oceny spełniają wymagania stawiane przez Ustawę i zwróciła się z prośbą o dopuszczenie dr. Macieja Ptaka do dalszych etapów postępowania w procedurze o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Prof. Janusz Zachara zauważył, że rozprawa habilitacyjna dr. Macieja Ptaka składa się z cyklu 12 prac naukowych w większości opublikowanych w wysoko punktowanych czasopismach z listy JCR. Jego zdaniem dorobek jest imponujący, średnia wartość współczynnika wpływu jest wysoka, prace są oryginalne, wieloautorskie, a w 10 spośród nich Habilitant jest autorem korespondencyjnym.

Recenzent zauważył, że oświadczenia współautorów prac oraz wkładu własnego Habilitanta sugerują, że we wspomnianych 10 pracach Jego rola była dominująca zarówno w nakreśleniu koncepcji pracy, interpretacji wyników i przygotowania manuskryptów. Natomiast prace oznaczone jako H6, H10 i H12 były także podstawą wniosku habilitacyjnego o podobnej tematyce złożonego przez dr. hab. Adama Sieradzkiego w 2017 roku. Niemniej jednak dr hab. Adam Sieradzki złożył oświadczenie, że wkład Habilitanta w powstanie prac H6 o H12 był *istotnie znaczący*. Prof. Janusz Zachara w swojej recenzji pogrupował prace cyklu habilitacyjnego i szczegółowo je omówił. Podsumowując tę część swojej oceny stwierdził, że wyniki badań stanowią bogate źródło nowych danych o strukturach krystalicznych i ich stabilności oraz właściwościach fononowych, elektrycznych, dielektrycznych i luminescencyjnych nowych polimerów typu MOF. W istotnym stopniu poszerzają wiedzę na temat wpływu składowych elementów strukturalnych oraz temperatury i ciśnienia na wymienione właściwości. W związku z powyższym osiągnięcie naukowe recenzent ocenił pozytywnie. Odnośnie do dorobku naukowego habilitanta, Recenzent wyraził opinię, że wskaźniki bibliometryczne są wysmienite, znacznie przewyższające te charakteryzujące dorobek typowych kandydatów do stopnia doktora habilitowanego. Zwrócił również uwagę na bardzo dużą aktywność naukową Habilitanta, który średnio publikował 12 artykułów rocznie, co zostało zauważone przez środowisko naukowe. Dowodem tego są liczne recenzje (25) sporządzone przez habilitanta dla bardzo dobrych czasopism naukowych o zasięgu międzynarodowym. Ponadto Recenzent zaakcentował umiejętność zorganizowania zespołu badawczego, zwracając uwagę na szeroką współpracę naukową Habilitanta z wieloma krajowymi i zagranicznymi ośrodkami badawczymi oraz aktywność w zabieganiu środków finansowych na realizację badań. Oceniając dorobek dydaktyczny dr. Macieja Ptaka, prof. Janusz Zachara uznał go za znikomy, jednocześnie uzasadniając ten fakt dużą aktywnością naukową Habilitanta zatrudnionego na stanowisku naukowym instytutu badawczego. Ponadto docenił Jego udział w pracach komitetów organizacyjnych dwóch międzynarodowych konferencji naukowych i wyraził oczekiwanie, że zaangażowanie Habilitanta na rzecz środowiska naukowego będzie znacznie większe. Konkludując swoją opinię, prof. Janusz Zachara stwierdził, że dorobek naukowy, aktywność naukowa oraz przedłożona rozprawa habilitacyjna spełniają wymogi ustawowe i tym samym uzasadniają przyznanie dr. Maciejowi Ptakowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych.

Dr hab. Maciej Bujak, prof. UO, stwierdził, że wybrane jako osiągnięcie naukowe dwanaście publikacji zostały wydane w okresie pięciu lat (2015-2019) i posiadają bardzo dobre wskaźniki bibliometryczne. Ponadto zauważył, że w dziesięciu z dwunastu publikacji dr M. Ptak jest pierwszym autorem oraz jednocześnie osobą pełniącą obowiązki autora korespondencyjnego. W związku z tym dr hab. Maciej Bujak uważa, że Habilitant potrafi zaplanować, a następnie wykorzystując dostępne metody, przeprowadzić badania naukowe, zinterpretować i opracować uzyskane wyniki i w konsekwencji przedstawić je w postaci publikacji w specjalistycznych czasopismach naukowych. Członek komisji uważa, że zaprezentowany we Wniosku całkowity dorobek naukowy dr. Macieja Ptaka, który obejmował 93 artykuły o sumarycznym IF ~ 280, które były dotychczas cytowane blisko 1000 razy jest bardzo dobry. Następnie zauważył, że tak znaczący dorobek, który w ostatnim czasie został dodatkowo poszerzony, uzupełniają zaprezentowane referaty na krajowych i międzynarodowych konferencjach, jak również udział, w charakterze kierownika lub wykonawcy, w projektach badawczych oraz otrzymane nagrody i wyróżnienia. Dr hab. Maciej Bujak, prof. UO, za wartościową działalność Habilitanta uznał wykonanie ekspertyzy oraz kilkunastu recenzji publikacji przesłanych do redakcji międzynarodowych czasopism naukowych. Dodatkowo zwrócił uwagę również na dorobek dydaktyczny i popularyzatorski Habilitanta jako opiekuna naukowego studentów, prowadzącego zajęcia i warsztaty popularyzujące naukę oraz wolontariusza w Fundacji Wspierania Nanonauk i Nanotechnologii NANONET. W podsumowaniu swojej wypowiedzi stwierdził, że Wniosek dr. Macieja Ptaka spełnia warunki i kryteria wymagane odpowiednimi przepisami w stosunku do osób ubiegających się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Dr hab. Artur Bednarkiewicz, prof. INTiBS PAN, przesłał swoją opinię, którą przedstawił Przewodniczący/Sekretarz komisji. Członek komisji uznał tytuł osiągnięcia naukowego za określony w taki sposób, że precyzyjnie *definiuje badane materiały oraz ich cechy i właściwości, które są przedmiotem zainteresowań i prowadzonych badań*. Następnie szczegółowo omówił dane bibliograficzne dorobku naukowego, zaznaczając, że jest to stan nieaktualny, gdyż po prawie pół roku od wysłania Wniosku dane te jeszcze wzrosły: indeks Hirscha z 18 do 19, a liczba cytowań bez autocytowań z ponad 880 do około 1050. Ponadto zauważył, że *wszystkie prace są publikowane w wysoce specjalistycznych i renomowanych czasopismach naukowych z głównego nurtu (Q1) czasopism o spektroskopii i strukturze materiałów*. Podkreślając jakość

prorowadzonych badań Habilitanta, Członek komisji odnotował również: *Otrzymał nagrodę Dyrektora INTiBS PAN za pracę naukową z największą liczbą cytowań (jest w niej współautorem), oraz jedna z prac z jego dorobku habilitacyjnego (H7) znalazła się w tzw. „hot collection” w 2017 czasopiśmie Physical Chemistry Chemical Physics.* Dr hab. Artur Bednarkiewicz, prof. INTiBS PAN, odnotował w swojej opinii udział dr. Macieja Ptaka w 7 projektach, w tym w dwóch jako kierownika, a także w dwóch projektach w konsorcjach – program POIG (Bridge Alfa oraz NEW LOKS). Ponadto zauważył, że działalność Habilitanta nie zamyka się tylko do przestrzeni naukowej, lecz również wykazuje *aktywności około-naukowe, m.in. wspomaga działanie sieci NanoNet, prowadził wykład i zajęcia laboratoryjne dla licealistów i w trakcie Festiwalu Nauki. Równocześnie sprawował opiekę nad 4 studentami magistrantami i doktorantami.* W podsumowaniu stwierdził, że *przedstawiony dorobek naukowy habilitanta, tj. osiągnięcia naukowe i aktywność naukowa, stanowi spójny tematycznie materiał badawczy wysokiej jakości. Habilitant sprawnie porusza się w swoim obszarze wiedzy wykonując syntezy, badając właściwości strukturalne i fazowe, poprawnie interpretując uzyskiwane wyniki. Zgromadzony dorobek habilitacyjny zawiera wymagane elementy nowości naukowej potwierdzone opublikowanymi wynikami naukowymi. Dorobek habilitanta należy więc uznać za wystarczający i spełniający warunki określone w Ustawie.* W związku z powyższym dr hab. Artur Bednarkiewicz, prof. INTiBS PAN, wnioskował o *pozytywne rozpatrzenie wniosku pana dr Macieja Ptaka i przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego.*

Dr hab. inż. Marek Daszkiewicz zgodził się opinią Recenzentów i wyraził opinię, że dr Maciej Ptak wybrał 12 prac spośród wszystkich 100 swoich publikacji w taki sposób, że tworzą one powiązany tematycznie cykl prac. Następnie powiedział, że zarówno ten wybrany fragment, jak i cały dorobek publikacyjny jest *zdecydowanie ponadprzeciętny i wyjątkowy.* Wybrany cykl prac to te opublikowane w latach 2015-2019, z czego trzy ukazały się w bieżącym roku do dnia datowania Wniosku tj. 12.04.2019. Ponadto zauważył, że współautorami prac są osoby, które niedawno (2016-2019) odnotowały awans naukowy, tj. habilitacje: dr hab. Adam Sieradzki, dr hab. Anna Gągor i dr hab. Anna Łukowiak oraz doktoraty: dr Dagmara Stefańska i dr Aneta Ciupa-Litwa. Stwierdził, że prace Habilitanta były włączone do podstawy postępowania awansowego jedynie w habilitacji dr. hab. A. Sieradzkiego. Niemniej jednak, zgromadzone dokumenty wskazują na spójność oświadczeń obu współautorów publikacji i brak konfliktu w różnych postępowaniach habilitacyjnych.

Sekretarz powiedział, że wskaźniki bibliometryczne (całkowity IF dla cyklu prac 44,933 i 105 cytowań do 12.04.2019) potwierdzają wysoką jakość prowadzonych badań, które wpisują się w nurt fizykochemii nowoczesnych materiałów funkcjonalnych o strukturze MOF (*Metal-Organic Framework*). Ponadto Sekretarz komisji zauważył, że choć w cyklu prac habilitacyjnych nie ma publikacji jednoautorskiej, to wydaje się to uzasadnione szerokim spektrum metod badawczych. Zaangażowanie wielu specjalistów w prace nad zsyntezowanymi przez Habilitanta nowymi związkami z powodzeniem doprowadziły do bardzo szczegółowej charakterystyki strukturalnej i spektroskopowej próbek, a w konsekwencji do bardzo dobrych publikacji naukowych. Sekretarz jako szczególnie wartościowe uznał odkrycie nowych związków o właściwościach multiferroicznych, wyniki badań spektroskopowych przeprowadzonych w zmiennych warunkach wysokiego ciśnienia i na tej podstawie wyjaśnienie zmian strukturalnych w badanych materiałach oraz aplikacyjny charakter badań (potencjalne zastosowanie otrzymanych związków w termometrii luminescencyjnej). Oceniając aktywność naukową dr. Macieja Ptaka, Sekretarz z uznaniem odnotował udział habilitanta aż w 7 projektach, spośród których w dwóch był kierownikiem. Ponadto zauważył, że wyniki były również prezentowane na międzynarodowych i krajowych konferencjach, także w postaci ustnej (w tym 2 wykłady na zaproszenie). Kończąc swoją wypowiedź, dr hab. inż. Marek Daszkiewicz stwierdził, że Habilitant został dostrzeżony w środowisku naukowym, gdyż wielokrotnie spełniał się w roli recenzenta manuskryptów przesłanych do redakcji czasopism. Reasumując, po przeanalizowaniu Wniosku dr hab. inż. Marek Daszkiewicz uznał z pełnym przekonaniem, że dr M. Ptak osiągnął dojrzałość naukową i zasługuje na uzyskanie stopnia doktora habilitowanego w świetle obowiązujących przepisów. W związku z tym zaproponował kontynuowanie procedury postępowania habilitacyjnego zmierzającej do podjęcia uchwały w sprawie nadania dr. Maciejowi Ptakowi stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Prof. Grzegorz Bujacz powiedział, że jest dobrym kontynuatorem tematyki badawczej kierownika zespołu, prof. Mirosława Mączki, i widać w zespole bardzo dobrą relację typu *mistrz-uczeń*.

Wobec braku dalszych głosów w dyskusji prof. Grzegorz Bujacz, poddał pod głosowanie uchwałę komisji habilitacyjnej (w załączeniu).

Wynik głosowania: 6 osób wyraziło poparcie dla uchwały, przy braku głosów przeciwnych i wstrzymujących się.

Członkowie komisji, biorąc pod uwagę bardzo wysoki poziom osiągnięcia naukowego i dorobku naukowego dr. Macieja Ptaka, jednomyślnie rekomendują Radzie Naukowej INTiBS PAN wyróżnienie pracy habilitacyjnej zgodnie z przyjętym zwyczajem, pozostawiając formę wyróżnienia Radzie Naukowej.

Po głosowaniu Przewodniczący zamknął posiedzenie.

Podpisy członków komisji:

1. prof. Grzegorz Bujacz

Grzegorz Bujacz

2. dr hab. Marek Daszkiewicz

Marek Daszkiewicz

3. prof. Anna Koziół

Anna Koziół

4. prof. Janusz Zachara

Janusz Zachara

5. prof. Andrzej Katrusiak

telekonferencja GZ

6. dr hab. Maciej Bujak, prof. UO

Maciej Bujak

7. dr hab. Artur Bednarkiewicz, prof. INTiBS PAN

.....

UCHWAŁA

Komisji habilitacyjnej z dnia 21 października 2019 roku w sprawie nadania

dr. Maciejowi Ptakowi

stopnia naukowego doktora habilitowanego

w dziedzinie **nauk chemicznych**, w dyscyplinie **chemia**

Na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z dnia 27 września 2017 r. poz. 1789 z póź. zm.), rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z dnia 30 września 2016 r. poz. 1586 z póź. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z dnia 20 września 2011 roku nr 196 poz. 1165 z póź. zm.), komisja habilitacyjna w składzie:

1. Przewodniczący – prof. Grzegorz Bujacz – Politechnika Łódzka,
2. Sekretarz – dr hab. Marek Daszkiewicz – Instytut Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN,
3. Recenzent – prof. Anna Koziół – Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,
4. Recenzent – prof. Janusz Zachara – Politechnika Warszawska,
5. Recenzent – prof. Andrzej Katrusiak – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,
6. Członek komisji – dr hab. Maciej Bujak, prof. UO – Uniwersytet Opolski,
7. Członek komisji – dr hab. Artur Bednarkiewicz, prof. INTiBS PAN – Instytut Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN

po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego, a także pozytywnymi opiniami zawartymi w recenzjach uwzględniającymi w szczególności:

– osiągnięcia naukowe habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora stanowiące podstawę nadania stopnia doktora habilitowanego,

– wkład habilitanta w rozwój dyscypliny chemia,

– istotną aktywność naukową habilitanta,

a także aktywność w zakresie kształcenia (nauczania), współpracy naukowej i popularyzacji wiedzy stwierdza, że spełniają one ustawowe i zwyczajowe kryteria nadania dr. Maciejowi Ptakowi stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Komisja kieruje do Rady Naukowej Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych im. Włodzimierza Trzebiatowskiego Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu wniosek o nadanie dr. Maciejowi Ptakowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych, w dyscyplinie chemia.

W ocenie komisji habilitacyjnej dr Maciej Ptak legitymuje się osiągnięciami stanowiącymi znaczny wkład w rozwój dziedziny nauki chemiczne, dyscypliny chemia oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową w tym zakresie. Habilitant wykazuje się ponadto osiągnięciami w zakresie działalności dydaktycznej, współpracy z instytucjami i organizacjami naukowymi oraz w zakresie

popularyzacji nauki. Powyższe fakty uzasadniają nadanie dr. Maciejowi Płakowi najwyższego stopnia naukowego.

Uchwała została podjęta jednogłośnie w głosowaniu jawnym:

uprawnionych do głosowania:	7 osób
obecnych (w tym przewodniczący i sekretarz):	6 osób
oddano wszystkich głosów:	6
głosów za przyjęciem uchwały:	6
głosów przeciwnych:	0
głosów wstrzymujących się:	0

Podpisy członków komisji:

1. prof. Grzegorz Bujacz

Grzegorz Bujacz

2. dr hab. Marek Daszkiewicz

Marek Daszkiewicz

3. prof. Anna Kozioł

Anna Kozioł

4. prof. Janusz Zachara

Janusz Zachara

5. prof. Andrzej Katrusiak

telekonferencja 6/3

6. dr hab. Maciej Bujak, prof. UO

Maciej Bujak

7. dr hab. Artur Bednarkiewicz, prof. INTiBS PAN

.....